

**И НА НАЙ-НИСКО НИВО ПРИ НАС ТРЯБВА ДА
ИЗДИРВАМЕ ЛИДЕРИТЕ, ДА ИМ ДАВАМЕ ПЪТ,
ДА ГИ УЧИМ, ЗА ДА СТАВАТ ПО-ДОБРИ...**

Кураж

Списание за социални права и интеграция • Година XXIII • Брой 11 • ноември • 2014 г. • Цена 0.50 лв

АКЦЕНТ

ИМАМ ДУМАТА

**ЛАТИН
БАНКОВ**
член на
УС на СИБ

3 - 7

**МЕЖДУНАРОДНИЯТ ДЕН НА
ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ НЕ Е
ПРАЗНИК. ТОЙ НЕ СЕ ЧЕСТВА,
А СЕ ОТБЕЛЯЗВА, ЗА ДА
НАПОМНЯТ ХОРАТА
С УВРЕЖДЕНИЯ ЗА СЕБЕ СИ.
ДА НАПОМНЯТ,
ЧЕ ГИ ИМА,
ЧЕ СА ЧАСТ ОТ
ОБЩЕСТВОТО
И ТРЯБВА ДА
ЗАЕМАТ
СВОЕТО
ДОСТОЙНО МЯСТО В НЕГО.**

18 - 25

ОРГАНИЗАЦИЯТА НА 25 ГОДИНИ

**ВРЕМЕ НА
ТРУДНО
ВЪЗБРАЖДАНЕ**

26 - 32

**И млади хора
увдват в СИБ,
а опитните са
готови да помагат**

33 - 34

Акцент

И НА НАЙ-НИСКО НИВО ПРИ НАС ТРЯБВА ДА ИЗДИРВАМЕ
ЛИДЕРИТЕ, ДА ИМ ДАВАМЕ ПЪТ, ДА ГИ УЧИМ, ЗА ДА СТАВАТ
ПО-ДОБРИ И УПОРИТИ, А НА СЛЕДВАЩИТЕ НИВА, НА ПО-
ВИСОКИТЕ, СЪЩО СА НЕОБХОДИМИ ЛИДЕРИ, НО С НОВИ
ИДЕИ, С ХАРИЗМА...

3 - 7

ДОБРИТЕ ВЕСТИ ИДВАТ С КУРАЖ

8 - 17

С ПЕСНИ И ЕКСКУРЗИИ СИ ОТИДЕ ЛЯТОТО –

дописки от с. Беловец, Кубрат, Долна баня, Пловдив, Ихтиман,
Твърдица, Самоков, Поморие, Ямбол-Несебър, Разград,
Велико Търново, Исперих

3 ДЕКЕМВРИ ИМА МНОГО ЛИЦА

За човека до нас – Мария Михайлова	18 - 19
Воля и дух за живот – Анастасия Якова	20
Павлина от Търговище с 3 златни медала – Екатерина Христова	20 - 21
На Европейското в Турция... – Екатерина Христова	21
Животът е хубав, щом има музика – Ангел Николов	22
Непразнични вестии от регион Пазарджик – Нена Биволарска	23 - 24
Един често срещан абсурд – Станислав Добрев	24 - 25
Проблемът с паркоместата е решен – Станислав Добрев	25

ОРГАНИЗАЦИЯТА НА 25 ГОДИНИ

27

Време на трудно възраждане – Валентина Борисова	26 - 32
И младите хора идват в СИБ... – Кураж	33 - 34

СПРАВОЧНИК

35 - 38

Забавно

39

Големите имена на декември

40

ИМАМ ДУМАТА

**ЛАТИН
БАНКОВ**
член на
УС на СИБ

- К: Казваш, че си от самото начало в редиците на СИБ, имаш цялостен поглед - как ще характеризираш първите му години?

- В началото имаше идеи и те се осъществяваха, но повечето случаи това ставаше по инициатива на едно по-високо ниво, просто идеите бяха свеждани до нас... Впоследствие, обаче, много от правата, които бяха дадени на хората с увреждания, започнаха да се отнемат, едно по едно. Но и СИБ имаше доста проблеми преди г-н Красимир Коцев да стане председател – бяхме стигнали почти дъното и бяха необходими много решителни действия и дори връзки, за да се възстанови всичко, да се намерят средства, да се организира офис и дейността да се нормализира. Една птичка пролет не прави, но в този случай имаше птичка и тя си свърши работата и продължава да си я върши... Всъщност в съзнанието ми е останало това, че ние винаги се борим за нещо! Като че ли няма

**И НА НАЙ-НИСКО
НИВО ПРИ НАС
ТРЯБВА ДА
ИЗДИРВАМЕ
ЛИДЕРИТЕ,
ДА ИМ ДАВАМЕ
ПЪТ, ДА ГИ УЧИМ,
ЗА ДА СТАВАТ
ПО-ДОБРИ И
УПОРИТИ, А НА
СЛЕДВАЩИТЕ
НИВА, НА ПО-
ВИСОКИТЕ, СЪЩО
СА НЕОБХОДИМИ
ЛИДЕРИ, НО С
НОВИ ИДЕИ, С
ХАРИЗМА...**

устойчивост в постиженията ни. А това не е редно. Има закони, които трябва да се спазват, а ние все се борим да ги защитаваме...

К: Защо не сме сигурни, че един или друг закон ще бъде траен...

- Да, и се получава така, че имаме много права на книга, синхронизирани са ни законите с европейските, а на практика все още не сме европейци, защото тези закони не се спазват. Това е много

ИМАМ ДУМАТА

голям проблем. Пример с достъпността – имаме толкова добра наредба, с посочени размери, с фотоси за съоръженията, осигуряващи достъпност, но все още рядко се срещат обществени сгради и не само, които да са адаптирани. Защото не е въпрос да се направи една рампа така, че за да я изкачиш, някой ще трябва да те побутне... Човекът с увреждания трябва да може самостоятелно да се справи, да се почувства истински независим.

К: СИБ бил ли е достатъчно настоятелен в това отношение - да се спазват законите?

- СИБ като цяло работи глобално, но много често в регионите работим някак си на парче... Когато има добра комуникация с местните власти, се получават нещата. В Пловдив, например, имаше преди години една комисия, занимаваща се с проблемите на хората с увреждания и аз бях поканен да участвам в нея. Казвахме си мнението и имаше резултати. Но в последните години като че ли нещата не се случват така, въпреки нашата настойчивост. Например, аз познавам кмета, друг познава областния управител и нещо се решава, но излиза, че се работи на парче... И често новите управляващи отричат направеното от старите, после пак трябва да се воюва за същото. Както е споменато в платформата – последният

И НА НАЙ-НИСКО НИВО ПРИ НАС ТРЯБВА ДА ИЗДИРВАМЕ ЛИДЕРИТЕ ...

документ, който Националният съвет на хората с увреждания в България изработи. Хубаво е, че го има този документ и независимо кой управлява, този документ да е винаги на масата на партийните централи и на общинските администрации... Пък и ние да започнем да приемаме новите методи на работа според новата обстановка.

К: Това го казваш за нашата общност, нали! Да приемаме новите методи, новата обстановка, новите технологии.

- Точно така! И още нещо важно – нов начин на комуникация с управляващите. Когато тръгнем да искаме и да се борим за нещо, ако подчертаваме, че сме хора с увреждания и затова трябва да го получим, това ще ни пречи, ще се държат с нас снизходително. А това не помага. Трябва да променим манталитета си! Трябва да се държим нормално, с достойнство. То ще се разбере какво е нашето искане. Иначе се учим да консумираме, не правим и не произвеждаме, а искаме някой да ни даде нещо или да ни свърши нещо... В повечето случаи сме инертни.

К: Искаме да ни помагат,

► **но след подсказване, след предизвикване на съжаление...**

- И това поведение има обяснение! За да съществува един човек, са му необходими средства, а на нас са ни нужни два пъти повече, пък ние получаваме два пъти по-малко...

К: А отгоре на всичко казват, че инвалидите са станали твърде много!

- Което означава, че няма профилактика! Че здравеопазването ни не е на ниво! Напрежението във всяка една област расте. А в Европа наистина хората с увреждания са 15 на сто от населението.

К: Какво бихме могли да направим вбъдеще, за да успяваме повече, да се държим на върха...

- Лошото е, че много по-малки от нас организации намират начини да се популяризират чрез медиите и излиза, че те ни решават проблемите. А аз твърдя, че много от проблемите се решават благодарение на СИБ. Само един пример ще дам – с картите за преференциално паркиране на коли, съгласно Закона за движение по пътищата – в Пловдив се направи първата карта и тя бе приета за цялата страна! Педставители на СИБ участват в много комисии на различни равнища, затова имаме конкретен принос за решаване и на много други проблеми. Вярно е, има съответна информация в нашето списание, но едно появяване, примерно на г-н Коцев или на някой от експертите по теле-

визията, ще има друг ефект. Всъщност подчертавам, че ръководство малко бяга от медиите...

К: Нашата политика не е „креслива“ и агресивна...

- Не е нужно да бъдем такива. Например, сега „отдолу“ тръгва брожение, че „горе“ нищо не се прави, за да се подобри животът ни! Дори от наши хора, които са или са били на ръководни позиции. А те донякъде робуват на стария начин на работа, което е толкова рутинно. Може би им липсва нещо ново, за да ги вдъхнови...

К: Чрез своите низови структури СИБ създаде общности, които поеха психологическата тежест на прехода, а сега осигуряват среда, в която хората се чувстват близки, разбрани, подкрепени... Но това не е достатъчно, тези общности трябва да са проводник и популяризатор на политиката ни.

- Именно в общините. Защото законите ги имаме и с обсъждане и решения на общинските съвети много от проблемите, които са различни за различните общини, могат да се решават. Там, в общинските структури, вече много остро говорим и за младите хора – че ги няма при нас. Да, трябва да ги имаме, но и един възрастен човек може да намери път към проблемите, стига да има опит, да има лидерски умения. Затова е хубаво този, който наистина е такъв, той да е на водещото място в организацията. При нас, като че ли неви-

- наги така. Дори понякога хората с новаторски идеи се потискат. И затова аз не обичам да говоря за млади и стари, а за хора, които могат да дърпат нещата.

К: Подчертаваш, че от най-ниското равнище трябва да се дава път на инициативните, на иновативните личности, а не да се водим от инерцията, от признателността за приноса на тази или онази личност... Борба против рутината, път на лидерството!

- Например от ЦКРК се сипят критични доклади за работата на редица структури, но никой не получава заслуженото и нещата си вървят по инерция. Вярно е, че има и бюрократични пречки и не могат да се вземат крути решения. Пък и нали нашите хора си мислят, че щом сме с увреждания, позволено ни е да сме недотам коректни в работата си... Нали за това говорихме преди малко! Затова, че работодателите не ни назначават, вината не е само у тях!

К: На какво най-много трябва да се акцентира в работата на СИБ вбъдеще?.

- Нещата, които правим, да бъдат достатъчно популяризирани, да сме достатъчно настоятелни към управляващите проблемите ни да се решават. Да не ги оставяме на мира, докато това не се случи. Например, имаме Стратегия за развитие на СИБ, но не можахме да убедим управляващите по места

И НА НАЙ-НИСКО НИВО ПРИ НАС ТРЯБВА ДА ИЗДИРВАМЕ ЛИДЕРИТЕ ...

да прилагат законите, които вече са приети, а допуснахме те да ни убеждават, че няма това или оно-ва и такъв закон не може да се спазва поради липса на средства. И в дружествата, и в общинските организации трябва да издирваме лидерите, да им даваме път, да ги учим, за да стават по-добри и упорити, а на следващите нива, на по-високите, също са необходими лидери, но с нови идеи, с харизма... Може би ни трябва и една група за бързо реагиране, която да подтиква структурите долу да се изявяват по-съвременно. Ние като че ли акцентираме малко повече върху документацията, върху нашия устав, който така или иначе трябва да спазваме, но трябва да учим кадрите си - както някога чрез проектите - за повече конструктивност и настоятелност във взаимодействието с общинските власти. Защото в много случаи и онези, които трябва да прилагат законите, не знаят как да го направят... И в Управителния съвет на СИБ трябва да има повече разчупеност...

К: По-конкретно?

- Например, членовете на УС да бъдат на разположение на местните организации – регионални ►

- и общински, за да помагат практически. Тоест, всеки да има подготовка по определен проблем, да предлага варианти, идеи, да посочва към кого да се обърнат, какви нормативни документи да се използват...Разбира се, ще са необходими повече средства за командировки, но ако искаме да постигнем повече, ще трябва и да похарчим повече. Всъщност не е казано, че трябва да са само членове на УС. Може да са и други наши доброволни сътрудници, които са натрупали опит по определен проблем – именно лидерите - за да убедят хората, да ги поведат. Тогава и резултатите ще са по-различни, ще си повярваме един на друг...Аз го правя това и в момента, доколкото е възможно.

К: Спомням си първата ни среща - ти ме впечатли с оптимизма си. Всъщност ти винаги си гледал доста разкрепостено на нашите проблеми и винаги си ги решавал някак си...с усмивка. Винаги си готов да участваш в проекти, в експерименти, в интервюта, във веселбите на нашата общност и това те прави много различен от различните...Затова никога не ти личи, че си човек с тежко увреждане и живееш пълноценно. Добре е да го знаят всички наши читатели! ■

На снимките: Латин - за пръв път в «Кураж», изпробва механизъм за качване на инвалидни колички във влак и се весели заедно с всички останали свои колеги...

С ПЕСНИ И ЕКСКУРЗИИ СИ ОТИДЕ ЛЯТОТО

Миннет ЯХОВА

С. БЕЛОВЕЦ

ПЪРВИ УСПЕШНИ ИЗЯВИ

Новосформираната фолклорна група „Доверие“ към клуба на инвалидите в с.Беловец, община Кубрат, взе участие в тазгодишния фестивал под надслов „От Дунав до Балкана“. Фолклорният празник организиран община Борово - Русенско, се състоя на 06 и 07.09.2014г. Участие взеха над 2300 души, които представиха народни обичаи, танци и песни.

Певческата група „Доверие“, състояща се от 15 жени, се представи с две народни песни. Изпълнението им грабна сърцата на журито и публиката и те бяха наградени с второ място в категорията „хора с увреждания“.

След участието си в Седмото издание на фестивала, групата измина и един забележителен екскурзионен маршрут. Първа спирка бе пещерата „Орлов чука“ край с.Пепелина, след това - средновековният град в с.Червен, Скалните църкви в с.Иваново и накрая - манастир „Св.Димитър Басарбовски“.

Запазили мил спомен в сърцата и много приятни емоции, окуражени за следващи изяви, жените от група „Доверие“ се подготвят за нови изпълнения. Да им пожелаем успех и творчески подем! ■

Светломир КИРОВ**КУБРАТ**

С грамота за отлично представяне се завърна вокалната група „Здравец“ към клуба на инвалидите в град Кубрат от участието си в осмия фолклорен събор „Капитан дядо Никола - 2014“, провел се в град Трявна. Председател на клуба е Нина Костадинова, а художествен ръководител на групата - Гинка Денчева.

В продължение на два дни певиците от Кубрат бяха участници в незабравими преживявания в хотелския комплекс Балювата къща. Изпълненията на над 1500 изпълнители даде възможност на хиляди хора да се докоснат до българския фолклор.

ДОЛНА БАНЯ**Светла СТОИМЕНОВА**

СРЕЩА С БОЛКАТА И НАДЕЖДАТА

На 23 септември 2014 г. вълнуваща среща сгръсърцата на група жени от СХУ „Венетица“ – Долна баня.

В навечерието на октомври, обявен за Световен месец за борба с рака на гърдата, ние от СХУ „Венетица“ – Долна баня, получихме предложение за среща и сътрудничество от Ирина Симитчиева и Даниела Механджийска от Самоковското сдружение на жени с онкологични заболявания „Сили имам да се боря“. То съществува повече от шест години като съдейства и подкрепя хората, оказали се лице в лице с коварната диагноза „рак“.

Сдружението е важна част от Националната пациентска организация с председател д-р Станимир Хасърджиев и работи заедно с фундаци-

ята „Едно от осем“ на телевизионната водеща Нана Гладуиш.

Освен това, Самоковското сдружение е регионален представител на Асоциацията на пациентите с онкологични заболявания за градовете Самоков и Ихтиман. Естественото съединително звено между тях е Долна баня и ние се радваме, че ни потърсиха.

Никой от нас не знае какво може да му се случи, но всички си даваме сметка колко е важно да има към кого да се обърнеш за помощ и безвъзмездно получаване на информация, консултация, лечение, снабдяване с консумативи и медикаменти.

Смиляна ЗАПРЯНОВА

ОБЕДИНЕНИЕ НА ДУХА

Деветнадесетият спортно-туристически празник на РО на СИБ - Пловдив, който се проведе на 26 и 27 септември на хижа „Здравец“ в хотел „Диана“ и тази година обедини близо 90 човека, за да изживеят емоцията на събитието. Той бе продължение на всички чествания по отделните организации и дружества по повод на 25-та годишнина от основаването на СИБ.

Проливният дъжд и студеният балкански въздух не попречиха за провеждането на дружеските състезания в отделните дисциплини: лициви опори, коремни преси, дартс, кегелбан, теглене на

ската общинска организация, а финалните класирания определиха и отличилите се в отделните надпревари: Вдигане на тежести – Тодор Димчев (от с. Градина); Коремни преси - Иван Душков (от

въже, вдигане на гири и тенис на маса.

Съдийските сигнали се даваха от Румяна Милева от Пловдив-

с. Градина); Кегелбан – Тодор Русев (от гр. Първомай); Тенис на маса – Иван Масев (от гр. Пловдив). В отборните дисциплини „Дърпане на въже“ се класираха участниците от с. Градина, а при „Саденето на картофи“ победата бе за отбора на „НДЖ“. Имаше доста нетърпеливи наблюдатели, които насърчаваха участниците.

Емоциите по връчването на

наградите продължиха вечерта, обявени от координатора на РО на СИБ г-жа Запрянова. Имаше специални „Сертификати за най-добра готвачка и сервитьор“, както и благодарствено писмо до Управителя и колектива на хотелския комплекс.

Тържеството съвсем на приключи с това, защото големият „купон“ продължи до късно под вещото ръководство на DJ Мирю, който години наред озвучава тържествата след спортно-туристическите празници.

Присъстващите бяха поздравени импровизирано от групите на Сопот и Градина, а Борис Костадинов направи „караоке“ изпълнение. В ритмите на танците всички

б а х а
щ а с т -
ливи, а
хванати
за ръце
извива-
ха голя-
мо на-
шенско
хоро.

Отно-
во орга-
низаци-
ята на
с п о р -
тно-ту-

ристическия празник бе на перфектно ниво – извозването с леки автомобили, настаняването и преференциалния престой в хотела.

В съботния следобед доволни, живи и здрави всеки участник поехме дома си. ■

ИХТИМАН

БЛАГОДАРНИ СМЕ НА КМЕТСТВОТО

Ненка БОЖИЧКОВА

На 1 октомври 1990 г. 10 души основаха организацията на СИБ в Ихтиман, сега членовете ни са вече 660. На 28 август 2009 г. пък беше открит дългоочакваният от нас клуб, който ползваме задено с пенсионерите. Събираме се за отбелязване на рождени дни, за провеждане на беседи по различни теми и за всички други празнични поводи. Както навсякъде и при нас средствата са оскъдни, имали сме скромни дарения от две фирми в града ни, но сме благодарни изключително много на кметството – вече три години от там ни отпускат по 2000 лв. Така за големите празници нашите хора получават малки подаръци. Всяка година през септември организираме и екскурзии до различни места в България. През настоящата година посетихме Габрово, Етър и Боженци. Половината от средствата, необходими за тази екскурзия, заплатиха кметът на Ихтиман г-н Калоян Илиев и заместникът му г-н Георги Илиев. Благодарим им от сърце, нека Бог да ги благослови! ■

Радка ЗЛАТЕВА

Това е името на клуба на хората с увреждания от гр. Твърдица. На 17 септември с желание и готовност 50 от членовете се отзоваха на празника. Той бе проведен в ресторант „Чилиците“.

Гости на празника бяха кметът на града г-н Атанас Атанасов, регионалният координатор от Сливен г-н Веселин Василев, г-н Тончо Тончев, председател на ОО на СИБ в Сливен и г-жа Стефка Борисова.

Кметът поздрави присъстващите с празника. В словото си изтъкна, че, когато е необходимо, общината винаги ще оказва помощ на организацията. Г-н Василев в своя поздрав подчерта, че винаги му е приятно да се среща с членовете на твърдишкия клуб, защото те са активни и работят добре. Тончо Тончев препоръча на своите колеги да не се отчайват, а да се борят за правата си. Изказване пожела да направи и един от първите председатели на клуба г-н Иван Йорданов. Поздрави всички с няколко думи, припомни колко е било трудно в началото. Сега вече членовете са много и клубът е един от най-хубавите в региона.

Радка Иванова разказа историята на „Вяра, Надежда и Любав“ и тяхната майка София. С весела песен Гина Гиздева поздрави всички

и поднесе цветя на обслужващия персонал в клуба. През цялото време звучеше хубава музика. Имаше хоро, на което се хванаха всички, които могат.

Заслуга за хубавия празник имат Иван Денчев, Гена Вladoва, Станка Калайджиева, Денчо Дянков и др. ■

По случай патронния празник на клуба на хората с увреждания „Вяра, Надежда и Любов“ в гр. Твърдица, се проведе и екскурзия с маршрут Жеравна, Котел и Медвен.

КОТЕЛ „КУРЩУМ ГО НЕ ЛОВИ“

Жеравна, или както Йовков гальовно я нарича с името „Жеруна“, ни посреща с тесните калдъръмени улички и разперените като крила стрехи на къщите. Беше трудничко по стръмната уличка, но стигнахме до родната къща на Йордан Йовков. Интересни със своята архитектура са и къщите на Сава Филаретов, Руси Чорбаджи, Тодор Икономов и др. Пристигайки на автогара Котел бяхме по-

срещнати от представителите на хората с увреждания в града като скъпи гости. В техния клуб споделихме опит и спомени от нашата дейност. Помогнаха ни да посетим Историческия музей – пантеон на Георги Раковски - и музея на Котленските възрожденци. Екскурзоводката ни разказа за Просветители, Бuditeli, Революционери и Бунтовници. За Пайсии

оставил История славянобългарска първом в Котел. Преписана от Стойко Владиславов, известен в летописите, като Софроний Врачански – в лето 1765 г. и втори път в лето 1781 г. Слушахме и за Георги Мамарчев, Георги Раковски, Неофит Бозвели и Рибния буквар на Петър Берон. Видяхме и сърцето на Петър Берон, който, ако не е бил удушен, би имал дълги години живот.

Посетихме и Природонаучният музей е в парка Изворите. Експонатите - висши растения, риби, земноводни, птици, бозайници, влечуги и насекоми - са събирани 40 години от местния гимназиален учител Васил Георгиев. Те са преди всичко от котленския край. Има дарения от чужди растения и животни. Сградата е голяма и музеят разполага с 30 000 експоната и е единствен по рода си в Югоизточна Европа.

Разделихме се с нашите приятели от Котел и продължихме за село Медвен. Посетихме къщата-музей на писателя революционер Захари Стоянов. Екскурзоводката ни разказа за детството, революционната дейност и неговата смърт във Франция. Доволни от видяното се прибрахме в Твърдица. ■

София СОТИРОВА

СРЕЩА С ПУБЛИКАТА

На 27.09.2014 г. в Читалище-паметник „Отец Паисий 1859 г.“ - Самоков бе открит Третият национален фестивал на старата градска песен 2014г. с кратко слово от кметът на общината Владимир Георгиев, който пожела на всички участници успешно представяне. Стоян Пашов - председател на читалището - също приветства гостите и даде начало на третото издание на фестивала. Два дни участниците демонстрираха своя талант. Сред тях бе и певческата група „Еделвайс“ на Клуба на инвалидите в Самоков. Представянето на групата направи впечатление на всички присъстващи с добре подбрани и подготвен репертоар. Под акомпанимента на акордеона на дългогодишния композитор и музикант, член на клуба на инвалидите г-н Борис Стрински, изпълненията на певческата група оставиха незабравимо впечатление. Затова и получи грамота за добро представяне. ■

ПОМОРИЕ

Желязка ДИМИТРОВА

КРАТКИ

На 16 октомври 2014 година организацията на хората с увреждания „Елпида“ в Поморие празнува юбилей на Стоянка Кунева на 70 години – член на организацията. С пожелания за много блясък в очите, топлина в сърцето и усмивки по лицето Йорданка Ганчева - председател на организацията - поднесе букет на юбилярката, а групата за стари градски песни „Елпида“ я поздрави с песни, които да ѝ вдъхнат кураж и вяра в доброто. ■

ЯМБОЛ - НЕСЕБЪР**Кръстина АТАНАСОВА****СРЕЩА С ПРИЯТЕЛИ ЗА ОБМЯНА НА ОПИТ**

Години наред през септември ООИ на СИБ в Ямбол организира среща със сродни организации. Тази година срещата беше с колежите ни от Несебър. Денят беше

прекрасен - топъл и слънчев. Посрещнаха ни председателката Паша Белчева и членове на УС на ООИ-Несебър по стар български обичай - с хляб, сол и китка здра-

вец. Разменени бяха подаръци и благопожелания от двете страни.

След това между двете организации беше обменен опит - как работят с хората, по какъв начин им се помага, как се отстояват правата на инвалидите пред различни институции. Разговорът се пренесе и върху темата за проекти и програми - една важна насока в нашата дейност, чрез която си помагаме да стабилизираме организациите. Обменихме опит и за партньорството ни с месната власт, с какво и как тя ни помага.

После разгледахме забележителностите на новия и стария град Несебър, пристанището, купихме подаръци и с пожелания за нови срещи се разделихме с любезните домакини. ■

РАЗГРАД**Мирослава КАЦАРОВА****НОВА УСПЕШНА ИЗЯВА**

В град Разград бе проведен традиционният Областен преглед на художествената самодейност на пенсионерските клубове и дружества -2014 г. под надслов „Животът е чудесен с приятели и песен“. Тазгодишният преглед бе посветен на Международния ден на възрастните хора -1 октомври. Сред участниците бе разградският Клуб на хората с увреждания "Детелина", с художествен ръководител Иванка Петкова – председател на ОО на СИБ и корепетитор акордеониста Николай Дянков - член на клуба. Самодейците се представиха успешно и бяха удостоени с трета награда. ■

Станислав ДОБРЕВ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

А ЗАЩО НЕ И В ДРУГИ РЕГИОНИ?

По повод 25-годишнината от създаването на СИБ Регионалната организация – Велико Търново с председател Йотка Вълева събра хора с увреждания от целия регион на язовир „Александър Стамболийски“. Първоначално идеята дойде от ОО на СИБ – Павликени, но се оказа, че задачата е непосилна за тях и затова инициативата пое г-жа Вълева. С помощта на хора, съпричастни към хората с увреждания, организацията на събора беше великолепна. Дойдоха 180 души от почти всички общини. Беше много сплотено, обмени се и опит. Имаше състезания по риболов и награди получиха: участник от ОО на СИБ Лясковец – за най много хваната риба; от ОО на СИБ Горна Оряховица – за най голямата риба; от ОО на СИБ Велико Търново – за хваната най малката рибка. Интересното беше, че победителите бяха жени. Естествено, не мина и без музика, танци, рибена чорба и доста веселба. И когато трябваше да си тръгваме, си пожелахме тази среща да стане ежегодна и на различни места, с цел опознаване на нашия регион. А защо не и на други региони, ако поемат ръкавицата ни... ■

БЛАГОДАРНИ СМЕ !

Надка ТОДОРОВА

Ние, членовете на организацията на хората с увреждания във Велико Търново с председател Величка Накова, сме като в едно семейство. Всеки вторник се събираме, споделяме различни впечатления от проведените мероприятия, поставяме въпроси, които ни вълнуват – така се чувстваме като в едно семейство. Няма нищо по-хубаво да изпием по чаша кафе в такова семейство...Или да тръгнем на екскурзия, на почивка заедно! Както беше през септември в Кранево...Отидохме за една седмица заедно с членове на организациите от Горна Оряховица, от Полски Тръмбеш, от Павликени. Младата ни ръководителка Йотка Вълева бе отговорник в истинския смисъл на думата – грижовна и внимателна към всеки. А съпругът ѝ Станислав се прояви като дисководител...Благодарни сме и на шофьорите от фирма „Пътнически превози“ АД – Велико Търново, също така много внимателни. По време на пътуването спряхме да разгледаме Аладжа манастир, независимо, че се искаше много кураж за трудноподвижните хора да изкачат всичките 150 стъпала, за да види чудесната панорама отгоре...

Щастливи сме, че имаме тези възможности, защото животът ни е възмутителен, когато мислим за него и прекрасен, когато го живеем като равностойни хора! ■

В Долна Баня и Костенец ще има модерни и достъпни спортни комплекси

Любомир КУЗЕВ

С тържествен водосвет, отслужен от енорийския свещеник иконом Пламен Димитров, започна официалната церемония по полагането на първа копка на най-новия и най-мащабен досега проект "Развитие на спорта в община Долна баня - реконструкция и доизграждане на спортен комплекс в град Долна баня". Кметът на града г-н Джамбазов по тра-

диция счупи бутилка шампанско в кофата на багера, след което плисна и менче с вода с пожеланието да му върви по вода на най-новия и най-мащабен проект в подножието на Рила. На паметното събитие присъстваха и много ученици, възрастни хора, сред които и членове на пенсионерския клуб "Надежда", и на Сдружението на хората с увреждания "Венетица".

Навръх 38-мия си рожден кметът на община Костенец г-н Радев направи първата копка и даде старт на строително-монтажните дейности на новия спортно-тренировъчен комплекс в града. Чрез изпълнението на този проект вече ще имат осигурена възможност и пълен достъп до спортно-тренировъчния комплекс и за хората в неравностойно положение. ■

НА ГОСТИ ПРИ ВЪЗРАСТНИТЕ ХОРА С УВРЕЖДЕНИЯ

Ангел НИКОЛОВ

Част от членовете на клуб „Надежда“ в Исперих посетиха Центъра за настаняване от семеен тип в с. Хърсово, община Самуил. Сред гостите бяха председателката на клуба Тодорка Иванова и общинският съветник Виолета Тодорова – председател на жени ГЕРБ в Исперих. Те се срещнаха и разговаряха с 15-тимата обитатели на центъра и останаха приятно изненадани от добрите условия на живот там. Домуващите потвърдиха добрите им впечатления с отзивите си за грижите към тях. Директорката на центъра Розалина Борисова благодари на гостите за вниманието към хората в неравностойно положение. ■

**МЕЖДУНАРОДНИЯТ ДЕН НА ХОРАТА
С УВРЕЖДЕНИЯ НЕ Е ПРАЗНИК.
ТОЙ НЕ СЕ ЧЕСТВА,
А СЕ ОТБЕЛЯЗВА,
ЗА ДА НАПОМНЯТ ХОРАТА
С УВРЕЖДЕНИЯ ЗА СЕБЕ СИ.
ДА НАПОМНЯТ, ЧЕ ГИ ИМА,
ЧЕ СА ЧАСТ ОТ ОБЩЕСТВОТО
И ТРЯБВА ДА ЗАЕМАТ СВОЕТО
ДОСТОЙНО МЯСТО В НЕГО.**

Мария МИХАЙЛОВА

ЗА ЧОВЕКА ДО НАС

Улицы, улицы и безброй забързани хора, вглъбени, незабелязващи човека до себе си... На тези мисли винаги ме навежда случайната ми среща с един инвалидизиран мъж, плахо стъпващ по тротоара, забравил да мечтае и да отстоява копнежите си във всекидневието. А и сигурно, защото се чувства чужд, неприет в обществото, въртящ се в кръг от неизпълнени обещания и лъжи. Замислен – как да «избяга» от проблемите?... И ето го в групата на песимисти, които не виждат път пред себе си. Защо ли? Защото проблемите се множат, малцина ще им се противопоставят, за да спрат да нараняват тези, които наричаме хора в неравностойно положение, хора без вина за това, което ги е сполетяло...

Питам се - дали някой се сееща да запали огън в сърцата на хората с увреждания, за да ги сгрее? Може би да, но със сигурност са малцина.

Когато си мисля за дете, млад или възрастен човек незрящ, нечуващ, с патерица или на количка, нещо вътре в мен започва да бушува, да крещи. И пак въпрос – защо не погледнем този човек с други очи, не му помогнем да пресеке кръстовището или да се качи на превозното средство, в магазина или на тротоара?...

ЕДНА СЛУЧАЙНА СРЕЩА

Петте кьошета - кръстовищата на булевардите “Христо Ботев”, “Прага”, “Патриарх Евтимий” и “Скобелев”. Кьошета като кьошета, само дето всяко е различно по

► *своему. На едно – свири музикант, на друго – продават гевреци и цветя, а на трето – години наред безмълвно стоеше млад мъж на около 40 и няколко години, с вече побеляла брада, подпрял се на патерицата си, поставил на тротоара пред краката си картонена кутия, в която случайно минаващите «пускаха» по някоя стотинка. Поглеждаше ги без думи, очите му «казваха» – «благодаря».*

Един ден го заговорих. Представих му се, а той отвърна, че ме познава, даже знаеше името ми. Стоян, Стоян се казваше младият мъж. Разказа ми, че бил печатарски работник, че има семейство, деца. Че стои на кьошето, защото с пенсийката си не може да изучи рожбите си... Приятно ми беше да разговаряме. Но не за дълго. Един юлски ден не го видях на ъгъла. Нямаше го и през следващите дни. Учудих се. За мен беше част от петте кьошета. Попитах момичетата от цветарския магазин, пред който стоеше – не знаят ли нещо. Отговориха ми кратко – “Починал е. Блъснала го е кола!”...

О, Господи, защо?!... Защо беше отнет още един човешки живот? Та годините бяха пред него, имаше толкова несвършени неща, децата!

Петте кьошета сякаш станаха по-различни. Нямаше го младият мъж с побелялата брада, който беше част от тях. В мен отново забушува въпрос – защо, защо не сме по-добри? Грозна е тази дисхармония в отношенията между членовете на обществото с или без уверждения. Защо е това отчуждение, равнодушие, безсърдечие, липса на толерантност, благородство, съпричастност, уважение един към друг?...

21-и век сме. Трябва ли да чакаме 22-ия, за да почувстваме промените в положителна насока в отношението един към друг? Не. Не. Далеч е. Да го направим днес, утре... Сега. Всеки има потенциал да промени себе си.

А на 3 декември? Поне на този ден да бъдем по-добри към човека до себе си! ■

ВОЛЯ И ДУХ ЗА ЖИВОТ

Анастасия ЯКОВА

В Клуба на СИБ в гр.Тутракан има членове, на които човек може да завиди на духа и борбата им за достойно място в обществото. Това се отнася и за Илия Бойчев. Със своя поетичен талант той е гордост за клуба в града ни.

От двегодишен Илия заболява от енцефаломиелит. Но завършва средно икономическо образование и в продължение на 24 години работи като счетоводител в родното си Старо село.Състоянието му бавно се влошава и сяда в инвалидната количка. Но се включва активно в дейността на клуба, участва в срещи с други структури на СИБ, дори и в екскурзии. И не спира да твори, вдъхновен от красотите на България и на родния край. Ето куплети от една негова творба... ■

*Българияй,колко си красива!
Красива като хубава жена,
с нищо не бих те заменил,
защото си едничка на света!*

*Българияй!Ти ми даваши сили
да живея в твоята земя,
гнездо в тебе аз съм свил -
да отглеждам своите деца! ...*

Павлина от Търговище - с три златни медала от Европейските летни игри на Спешъл Олимпикс

Екатерина ХРИСТОВА

Златната медалистка по боче от Европейските летни игри на Спешъл Олимпикс Павлина Неделчева се завърна в Търговище. Игрите се проведоха в Антверпен, Белгия, а спортистката спечели три златни отличия – на четворки, смесени двойки и индивидуално представяне. С голямо удоволствие Павлина показва златните си медали за отличните резултати от игрите по боче. Обясни какво представлява нейната дисциплина, показва как се играе и почерпи от сърце заедно с останалите обитатели на защитеното жилище. Те от своя страна подариха на гостите собственоръчно изработени сувенири. Участието на 29-годишната Павлина, която бе една от 16-те състезатели от България в Летните европейски игри, стана възможно бла-

►

- ▶ *годарение на успешната кампания „Аз помогнах това да се случи“. В нея гражданите на Търговище събраха 1916 лв., за да може Павлина да представи града им и България в Белгия. Кампанията бе организирана от Центъра за работа с доброволци към Клуба на нестопанските организации в Търговище.*

Младата жена бе посетена в дома ѝ в защитеното жилище в с. Лиляк от заместник-кмета на община Търговище Емине Якубова. Тя ѝ връчи поздравителен адрес от кмета на Общината Красимир Мирев с пожелания за още много успехи, а в дар - спортен екип за тренировка. ■

На Европейското в Турция

ВИСОКИ РЕЗУЛТАТИ

Четирима ученици от Училището за деца с увреден слух „Св. Иван Рилски“ в Търговище са в призовите шестици на II-то Европейско първенство по лека атлетика за юноши и девойки с увреден слух. За втори пореден път десетокласникът Стелиян Радев завоюва 5-о място на дълъг скок с резултат 5,85 м. В дисциплината хвърляне на диск Нурджихан Раимова от 9 клас и Радослав Сашев от 11 клас се наредиха на 6-то място, 6-о място спечели и Емрах Чаушев от 10 клас в дисциплината гладко бягане на 5 000 метра. А Нурджихан спечели и 7 място на хвърляне на копие. За тези постижения търговишките национали са наградени с грамоти за участие и с удостоверения за класиране от 1 до 6 място. За отличните си постижения и за поддържане на добрата си спортна подготовка децата ще бъдат стимулирани със стипендии.

Спортната проява се състоя в периода от 21 до 24 август в град Трабзон, Турция. В нея участваха състезатели от 25 държави от цяла Европа. Търговишките спортисти и един представител от София съставляват целия национален отбор по лека атлетика. Тренировката им се проведе в базата на НСА в София под вещото ръководство на Стойчо Стойков, старши учител по физическо възпитание и спорт в СОУ за ДУС. ■

ЖИВОТЪТ Е ХУБАВ, ЩОМ ИМА МУЗИКА

Ангел НИКОЛОВ

Нерадостна е съдбата на някои хора, които цял живот остават в неравностойно положение спрямо другите...

Такъв е 25-годишният Живко Кръстев от Исперих. Родил се седмаче, ослепял, споходила го и церебралната парализа... Вкъщи се движи пълзейки с помощта на малко столче, навън го разхождат родителите му с инвалидната количка. Сигурно му е много тежко, но сега

няма да говорим за това. А за страстта на Живко към народната музика. И на транзистора, и на компютъра я слуша, а от малък свири на дядовия си акордеон, може да свири и на йоника, и на кавал. Самоук е, но който го е слушал, казва, че Живко се справя добре.

Много са изворите на човешката радост. Откъде започва тя и какво я крепи? Запитвал съм се понякога и намирам връзката с момчето, което е открило своя извор... Запява бавна, тъжна народна песен,

намира как да запълни празнотата в душата си. Знае, че всичко е събрано в тази песен – една сълза, късче кръшен

смях, луда-млада обич, тъжни въздишки и весели хора...

Виждал съм го много пъти на концертите в салона на читалище „Съзнание 1891“ в инвалидната си количка, доведен от майка си Румяна Жекова. Не крие вазхитата си от песните на самодейците, от умени-

ето на изкусните майстори на свирнята, на популярните изпълнители на българския фолклор Николина Чакардъкова, Георги Гемнанов, Христо Ковашки... Обича музиката на оркестър „Канарите“, на Коноушенския народен оркестър...

А самият Живко също участва в различни конкурси за хора с увреждания – в Поморие, Девин, Велинград, Търговище, Варна, Павликени... И е награждаван! Всичко това му вдъхва сили за живот и по своему се чувства пълноценен човек. ■

Непразнични вестии от регион Пазарджик

Нена БИВОЛАРСКА

НИТО ЕДНА ОБЩЕСТВЕНА ТОАЛЕТНА В ПАЗАРДЖИК НЕ Е ДОСТЪПНА

Тези заведения в Пазарджик са на светлинни години от Европа, показва наша репортерска проверка. Нито един от тях не е изграден така, че да бъде достъпен за инвалидни колички. Този на гарата има съответната маркировка, но - само толкова. Стикърът със знак на инвалидна количка е сложен чисто формално. Защото тоалетната вече няма как да се пригоди за тази цел.

Какви са изискванията? Според чл. 33 от Наредбата за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания, обществените тоалетни кабинни, предназначени за хора с увреждания, се разполагат на подходящи и достъпни места. Подземиата в Градската градина и под Театъра още на входа изглеждат страховито за инвалидите в колички. WC-то на гарата е на равен терен, но трудноподвижен човек би могъл да влезе само в предверието. В кабинките - няма начин. А европейските изисквания са много конкретни и категорични - за размера на такива кабинни, за достъпа до тях, за начина по който се отварят вратитет и пр.

Освен това проверката показва, че на нито едно отходно място не заварваме и задължителното

работно време. Нито пък информация за фирмите-наематели. Проверката ни показва още, че тези предприемачи закон не ги лови. Дали е редно да се плаща за обществена тоалетна, или не?

На този въпрос от Комисията за защита на потребителите не успяха да ни отговорят, защото тоалетните не са обекти по Закона за туризма. Институцията контролира само WC-тата в кръчмите или туристическите обекти, където трябва да е без пари за клиентите. В масовия случай заведение с до 30 места трябва да има поне една тоалетна, за над 30 се изискват мъжка и дамска. Срещу таксата от 50 до 80 стотинки никъде не издават касова бележка. Бизнесът до голяма степен е в сивия сектор. Самите кафенета в центъра обаче добре се възползват от ситуацията с разбитите тоалетни на обществени места. Понеже запитванията от външни хора са масови, навсякъде може да се видят табелки колко струва влизането на «едното» място. Тарифата на повечето кафеджии е 20 стотинки.

Лошото е, че и техните WC-та са недостъпни за хора с увреждания. ■ **А това е примерът...**

ИНВАЛИД ИЗГОРЯ В ДОМА СИ

Трудноподвижен мъж е загинал при пожар в Панагюрище, съобщиха от пресцентъра на ОД МВР - Пазарджик. Сигнал за инцидента е получен около 07:20 ч. сутринта на 2 октомври в дежурната част на РСПБЗН - Панагюрище. На мястото незабавно пристигнала дежурната смяна огнеборци с един противопожарен автомобил. Огънят бил бързо изгасен, а при огледа в една от стаите е открит трупът на обитателя на къщата Р.Г. – 60 г. Мъжът е бил инвалид и трудноподвижен. Тялото е транспортирано за аутопсия в „Съдебна медицина“-Пазарджик. На мястото е извършен оглед от дежурна група при РУ-Панагюрище. Няма данни пожарът да е умишлен. ■

ЕДИН ЧЕСТО СРЕЩАН АБСУРД

Станислав ДОБРЕВ

Искам да споделя един мой личен опит, от който вярвам, че ще се възползват много хора с увреждания, правоспособни да управляват моторни превозни средства.

През юни 2014 година закупих автомобил, тъй като този, който управлявах, в момента беше доста остарял, въпреки че служеше вярно на мен и моята съпруга, която също е човек с увреждане. Както разбирате автомобилът за нас не е лукс, а както аз обичам да казвам, „автомобилът ми е моите крака“. С негова помощ аз успявам да стигна почти навсякъде, където пожелае, да работя и да се чувствам пълноценен за себе си и моето семейство. Досега в шофьорската ми книжка бе вписан номерът на автомобила, който аз имам право да управлявам. Въпреки че това не беше коректно, защото ме

ограничава да имам само един автомобил. Пропуснах да споделя, че автомобилът ми е пригоден с устройство, компенсиращо долните крайници, съгласно решение от ТЦЛЕК, понеже имам диагноза ДЦП и ми е затруднено предвижването, от там - и управлението на автомобил с крака.

След покупката на „новия“ автомобил аз посетих КАТ с молба да ми бъде сменена шофьорската книжка и в нея да се впишат номерата и на двата автомобила. От там ми отговориха, че не само не могат да впишат и двата автомобила, „понеже системата им не позволява“, но и, че този протокол, който аз имам от ТЦЛЕК (валиден до края на 2015 година), за тях бил обикновено медицинско, което важало 6 месеца. Тук аз останах втрещен и попитах: обикновеното

► медицинско не се ли издава от личен лекар, а не от ТЦЛЕК и защо тогава ТЦЛЕК издава протокол с валидност 5 години...

Беше ми казано да мина на комисия отново. Когато звъннах в ТЦЛЕК да се запиша за комисия, ме попитаха защо се записвам като имам още 1.5 години до изтичането на стария протокол. ТЦЛЕК също бяха на моето мнение, че това не е обикновено медицинско и дори споменаха, че не могат да ме запишат, тъй като имало много хора, а и щели да излизат 2 месеца в отпуск. След молби от моя страна, че аз не мога да карам „новия“ автомобил, бях записан за комисия в началото на юли 2014 година.

След получаването на нов протокол от ТЦЛЕК, (което е свързано с доста разходи!) посетих отново КАТ. От там ми казаха, че ми влизат в положението и ще ми издадат книжка възможно най-бързо. Когато им зададох въпроса „нали с номерата на двата автомобила“ те ми отговориха „а, не, само с

номера на новия автомобил“.

Тогава заявих - въпреки че ми трябва книжка - не желая да получа книжка с номер на автомобил и помолих да се обосноват на база на кой нормативен акт го правят. След като разбраха, че съм сериозен, ми отговориха: „Ще помислим, но да се върне началникът от отпуск.“ Изчаках една седмица и когато се срещнах с началника им, нещата се оправиха точно за 10 минути. Ще попитате как. Ами оказа се, че имат при тях папка с кодове на база нормативни документи за различните приспособления за автомобили и просто трябва в т. 12 - Ограничения - на гърба на книжката да се посочат различните кодове, съответстващи на приспособлението, което е монтирано на автомобила.

И така, аз сега имам книжка, която не е необходимо да сменям всеки път, когато си сменя автомобила или придобия друг, а само когато ми изтече срокът, даден ми от ТЦЛЕК. ■

ПРОБЛЕМЪТ С ПАРКОМЕСТАТА Е РЕШЕН!

Относно статията за липса на паркоместа за хора с увреждания пред поликлиниката в град Велико Търново, която бе публикувана в брой 9 на списание Кураж, съобщавам, че вече има обособени 2 паркоместа за хора с увреждания. ■

Регионална организация на СИБ - Стара Загора 2011 - 2014

ВРЕМЕ НА ТРУДНО ВЪЗВРАЖДАНЕ

Област Стара Загора обхваща 11 общини. В 8 от тях има изградени структури на СИБ: Основни (общински организации в Николаево, Гурково, Казанлък, Стара Загора, Чирпан, Гълъбово и Раднево; дружества има към Регионалната организация: ДВХФУ – Ст. Загора, с. Габарево – община Павел баня. Няма структури на СИБ в общините: Мъглиж, Опан и Братя Даскалови. Във всички организации има членове от селата на съответната община. Или присъствието на СИБ в област Стара Загора е в повече от 35 населени места.

Всички основни организации разполагат със самостоятелни помещения - клуб или офис. Към тях има назначени с договор, лица от кмета на съответната община. В Стара Загора и Гълъбово, членове на съответните Управителни съвети по график и без заплащане отварят помещенията. В Старозагорски регион всички хора с увреждания има къде да получат информация по интересващи ги въпроси и проблеми. Чрез личен контакт се предоставя актуална информация за текущи промени в законите, касаещи хората с увреждания. Ежедневно се задават въпроси, свързани с: нетрудоспособността (ЕР на ТЕЛК, НЕЛК); социални помощи и услуги; пенсиониране, видове пенсии; данъчни облекчения; трудова заетост; ред за получаване на помощни средства.

С този вид дейност, се постигат следните положителни резултати: популяризиране дейността на клубовете за осъществяване защита интересите на инвалидите; създаване на предпоставки за увеличаване броя на лицата, желаещи да членуват в СИБ.

Членовете на СИБ от регион Стара Загора за 2010 год. са били 1273. В следващата година драстично спадат на 838 души. За 2013 година отчитаме 1070 членове. Някои от причините за спада на членовете на СИБ за региона са неспазване на сроковете за плащане на членския внос, неточности при попълване на годишните справки, липса на документация и нарушения при събиране и отчитане на членския внос и т.н.

Увеличението, което отчетохме през 2013 година, не е достатъчно да се постигне нормата на представителност за делегати на Общото събрание на СИБ (1 делегат на 600 броя членове). През

- настоящия мандатен период, трябва непрекъснато да се провежда организационна работа за привличане на повече хора с увреждания за съюзни членове и да се достигне цифрата 1273 от 2010 година – базисна за избор на делегати от всичките нива на организационните структури на СИБ. С този брой членове, започна мандатът на сега действащия Управителен съвет.

Разпределението на 1070 членове за 2013 год. на Регионалната организация според процент нетрудоспособност е както следва: трета група – 200 ; втора група – 296; първа група без чужда помощ – 64; първа група с чужда помощ – 467, което е 43.64 на сто (този сравнително висок процент се получава от общинската организация – Ст. Загора и от Дома на инвалидите); без ТЕЛК – 43 - 4 процента от общата численост. Нисък е отчетеният процент, но е по-висок от средния за страната.

ДЕЙНОСТ:

Създалата се през последните години нездрава организационна атмосфера в Регионалната организация допринесе за негативното отношение към регион Стара Загора като цяло. Отделните общински организации работеха, но чувстваха липса на подкрепа и консултации за водене на задължителната документация. Вина имаше предходният УС, но основната причина идваше от нежеланието за работа на председателя на РО на СИБ Тодор Сарийски. Председателят на всяко ниво е обединителна

и движеща фигура за всички дейности и мероприятия. На срочното отчетно-изборно събрание на РО на СИБ за 01.07.2011 г. се провали. След реше-

ние на УС на СИБ за провеждането му извън определените срокове, се проведе Общото отчетно-изборно събрание (регионалната конференция). Избраният УС започна 5-годишен мандатен период с новоизбран председател. Членовете му основно са председателите на общинските структури от региона. Те имат натрупан организационен и управленски опит при планиране и реализиране на услуги, дейности и мероприятия.

Дейността на нашия УС бе съсредоточена главно върху укрепване на организацията. Поставихме си цел: Да възстановим регионалната орга-

► ВРЕМЕ НА ТРУДНО...

низация и да докажем, че искаме и можем да привличаме вниманието на обществото към нашите проблеми, да работим в полза на хората с увреждания и да изградим авторитет на организация със специфичен облик и достойнство.

КАКВО ИЗВЪРШИХМЕ В ИМЕТО НА ТАЗИ ЦЕЛ?

- От 26 до 31.10.2011 год., членове на УС съвместно с председателя на РКРК, посетихме общинските организации в Николаево, Гурково, Казанлък, Раднево, Гълъбово. Посещенията бяха реализирани, за да се запознаем с нивото на водената задължителна документация, клубните бази, дейността на организациите.

- На 18 и 19.11.2011 год. организирахме и проведохме в Старозагорски минерални бани семинар за обучение на актива на Регионална организация на СИБ - Стара Загора. Участие взеха представители на шест общински организации. Участниците бяха консултирани от председателя на УС на СИБ по основни и задължителни документи, които се изисква да се водят от структурите на СИБ. Кирил Анов - председател на Регионална организация Пазарджик - проведе консултация по воденето на документацията, за ролята на председателя на Основната организация, за партньорството с местната власт и други институции. Мариана Кирчева – касиер на СИБ, проведе практическо занимание за водене на касова книга и необходимите касови документи.

- Предложихме организационна помощ за възстановяване на основна организация – Раднево. Същата има представена годишна справка за брой членове и платен членски внос за 2010 год., но не беше включена в структурата на СИБ. Не беше проведено отчетно-изборно събрание и нямаше избрани делегати за Регионалната конференция. Пропуснатото събрание проведоха на 09.12.2011 год. Избраха нов УС и КРК и делегат за регионалното общо събрание. Започнаха активна организационна дейност и отново са част от Регион Стара Загора

- На заседание, проведено на 18.02.2012 год., УС на РО взе решение да се предложи на г-н Красимир Коцев – председател на СИБ, да

► сключи граждански договор с Недялка Дончева за координатор, който да оказва методическа помощ на организациите на СИБ в регион Ст. Загора, да работи за изпълнение на ангажиментите по чл. 53 от ППЗИХУ и др. На 01.05.2012 год. беше сключен по-горе цитираният договор.

- Голям проблем в началото на текущия мандат беше липсата на офис в Стара Загора, необходим за база на Регионалната организация. Офисът на ул. "Княз Борис" № 43 беше с изтекъл срок на ползване. При подаване на молба за продължаване на договора се сблъскахме с негативно отношение от страна на Общинска администрация Ст. Загора и нежелание за предоставяне на помещение за офис, а още по-малко за клуб. Причината - защото нямаме дейност и искаме да печелим от него, като го даваме под наем за магазин. За съжаление такава е била ситуацията в продължение на 10 години... В резултат на преодоляни препятствия и упоритост от наша страна на 02.10.2012 год. се подписа договор между Община Ст. Загора и СНЦ „Съюз на инвалидите в България“ за безвъзмездно ползване на помещение за офис, намиращо се на ул. „Св. Княз Борис“ 43. В момента той се използва и от общинската организация.

- След проведена дейност по издирване на членове на СИБ от Стара Загора и желаещи да се възстанови организацията, на 13.10.2012 год. се проведе събрание за учредяване на основна (общинска) организация на СИБ – Ст. Загора. Правата ѝ като организационна структура бяха признати с решение на Управителния съвет на Съюза на заседание, проведено на 01.11.2012 година.

- На 18.06.2013 год. се проведе среща между ръководството на община Николаево и хора с увреждания. Предложението за срещата е на В.Борисова. Организацията се извърши от Общинската администрация. Присъстваха кметът, заместникът му и председателят на ОбС. Темите на разговора бяха за: СИБ – същност, цел, роля за интеграция на хората с увреждания; дейност на общинската организация на СИБ – Николаево; проблеми на инвалидите. партньорството с местната власт- форми на подпомагане от страна на Общината;

- По инициатива от жители на с. Габарево, община Павел баня, на 18.06.2014 год. се проведе събрание за учредяване на дружество на ►

► ВРЕМЕ НА ТРУДНО...

СИБ. Дружеството е част от Регионалната организация, защото в община Павел баня няма основна организация. Отчетните данни за 2014 год. за броя на членовете ще покажат дали и в община Павел баня може да има основна организация.

- Важно място в работата на УС на РО на СИБ заемат неговите заседания. Ежегодно се провеждат по две редовни заседания с необходимия вкорум и с участие на цялата РКРК. Дните на проведените заседания

се използваха за провеждане на консултации и обучения. Дадох се указания как да се води задължителната документация, оформяне на протоколи, отчети и други организационни документи. На проведените мероприятия взеха участие представители на всички общински организации на СИБ от региона. Годишно се провеждат три събирания (две заседания на УС в разширен състав и годишно отчетно събрание). Всички са проведени в рамките на два дни. Задължително има организирана вечеря. Формата на проведените задължителни мероприятия спомогна за сплотяване на колектива. Променихме това, което липсваше в предходния мандат: колегите се познават, търсят се, споделят си информация, с желание и без отсъствия участват на задължителните годишни мероприятия. С решение на УС докрая на мандата смятаме да обиколим всички основни организации, като заседанията да се провеждат в клубните им бази. Общото (делегатско) събрание за 2014 год. се проведе в Чирпан. Проведах се разходка за разглеждане забележителностите на града и вечеря с членове на местната организация и делегатите на общото събрание.

- В хода на годишните отчетни събирания членове на УС и председателят на РКРК взеха участие във всички отчетни събирания на общинските организации. Посещенията се реализират, за да се запознаем с нивото на водената задължителна документация, дейността и проблемите на отделните организации. Вече ни познават не само председателите, но и ►

► членове на СИБ от региона.

Съгласно представените сборни справки през 2013 год., РО на СИБ – Стара Загора в остойностен вид е извършила следната дейност: Подпомагане при извършване на социални услуги и помощи - обслужени 4268 души на стойност 26590.44 лева; Информационно-консултантски и организационни услуги - обслужени са 3624 души на стойност 25810.00 лева; Социална интеграция и реализиране на проекти - обслужени са 687 души на стойност 8770.00 лева; Социални контакти чрез организиране на масови прояви - обслужени са 1537 души на стойност 26237.00 лева.

Разбираме значението на справките за остойности услуги. Стремим се в тях да намират място всички дейности и мероприятия, които се извършват от организациите на СИБ от региона. Правилното осмисляне и вникване в същността им води до тяхното пълноценно прилагане. И за изплащането на целевата помощ за придружител на трудноподвижни лица (по чл. 53 от ППЗИХУ) се извършва необходимия обем от работа. През настоящия мандат годишно обслужваме средно около 550 правоимащи лица. Многопосочната социална дейност, която извършват общинските организации за своите членове, намира място в отчетите, които те представят всяко тримесечие в РО и обобщено - в ЦУ на СИБ.

Дейност има. Работещи са всички основни организации от региона. Управителните съвети по места организират и провеждат мероприятия с цел постигане на следните резултати: създаване на условия за социални контакти; провеждане на мероприятия за разтоварване от ежедневието; участие на повече членове в организираните мероприятия; помагане на всеки да превъзмогне увреждането и да се чувства пълноценна личност. От представените отчетни доклади на общинските организации личи, че навсякъде различните празници се отбелязват с почерпка и програма. Провеждат се екскурзии. Също и междуобщински мероприятия, с които да се създават условия за нови запознанства, поддържане на контакти и разнообразяване

► ВРЕМЕ НА ТРУДНО...

ежедневието на съюзните членове. На 25.09.2013 год. в гр. Гълъбово под мотото „Ние сме различни, но не сме безразлични“ се проведе Първо регионално състезание за спортни игри на хора с увреждания. Вдъхновител и инициатор беше Основна организация – Гълъбово. С финансова помощ на Контур Глобал – Марица Изток 3, с административната подкрепа на Община Гълъбово, за първи път се проведе мероприятие за социални контакти на регионално ниво. Включиха се 55 участника от 10 отбора. Ентусиазмът на организаторите обедини голяма част от институциите в града, които дадоха своят принос към социално значимата инициатива. Когато организациите на хората с увреждания работят в партньорство с местната власт и са подкрепени от бизнеса, най-хубавите намерения се превръщат в полезни дела. Важно условие е авторитетът на местната структура и нейният председател.

Ръководствата на всички общински организации имат желание да работят в полза на своите членове и заедно да възстановим авторитета на регион Стара Загора. Да покажем, че искаме и можем да бъдем активна и работеща организация. ■

**Материалът подготви Валентина Борисова -
председател на РО на СИБ - Стара Загора**

IN MEMORIAM

Поклон пред паметта на НИКОЛА!

**На 20 октомври почина
Никола Николов -
председател на организацията
на СИБ в Николаево.
РО на СИБ - Стара Загора,
колегите му от региона и
работещите в централното
управление на СИБ изказват
съболезнования на
близките му.**

И млади хора идват в СИБ, а опитните са готови да помагат

На традиционното обучение на доброволните сътрудници в Приморско през тази година се появиха и нови, млади хора – това е хубаво и дори малко изненадващо. Понеже все по-често чуваме констатацията, че младите не идват в СИБ... Затова поканихме на разговор един от тях – Калин Дървеняшки от Свищов, отскоро председател на организацията ни там, заболяването му е множествена склероза, семеен с две деца, син и дъщеря. Да е жив и здрав! До него с удоволствие седна и един от по-зрялото поколение доброволни сътрудници – Виктор Самуилов, председател на организацията на СИБ в Тервел.

- Какви са първите Ви впечатления от СИБ като организация - на местно ниво и от срещата в Приморско. Знаем, че младите са по-критични и един нов поглед е изключително полезен!

- В Свищов случайно, но често се засичахме по институциите за разни необходими документи с една жена, която се оказва, че е касиерка на организацията на СИБ и така се свързах с едни много отзивчиви възрастни дами. Те ми предложиха да стана председател и аз се съгласих, макар че не бях чувал нищо за организацията.

- И с какво започнахте като председател?

- Да се намират решения за проблемите на хората, които имат някакво затруднение... Правим го

с помощта на общината, на центъра за интеграция и рехабилитация на инвалиди и някои други структури. Извоювали сме и два реда в салона на читалището да са само за хора

с увреждания, когато има някакви постановки и то на преференциални цени. Търсим и фирми...

- Сам ли се сетихте за тези неща? Защото сте напипали най-важното в нашата работа – партньорствата с общините, с други организации и бизнеса...

- Аз съм работил малко в общината и това ми помага.

- Нещо интересно, което ви предстои?

- Още една екскурзия... Ходили сме в Петрич, в Благоевград, срещнах-

И млади хора идват в СИБ ...

ме се тамошната организация, по случай 25-годишнината на СИБ от региона се събрахме на язовир „Ал. Стамболийски“ до Сухиндол, ходихме до Хотнишкия водопад – едно много интересно място в Дунавската равнина и преди да застудее може пак да да отидем някъде...

- **Сещате ли се да напишете няколко реда за тези ваши инициативи за Кураж?**

- Има такива хора, които описват пътешествията ни, но в местната преса...

- **А Вие, г-н Самуилов, имате ли млади хора в организацията?**

- Ние май доста остаряхме, дори членовете на УС вече останаха един-двама и трябва да го обновяваме...Но имаме едно момиче, което е завършило „социални дейности“, имаме и едно момче – ентузиасирани са, дейни са, но трябва и да им се намери и работа. В нашата община като че ли повече внимание се обръща на пенсионерските сдружения...Имаме и много млади хора с различни заболявания, които не са се явили на ТЕЛК, особено диабетиците са много проблемни, нямат пари за нищо! А има и такива, които не могат да излязат от домовете си и дори на ТЕЛК не могат да отидат. Стремим се да помагаме на такива хора и за документи, и за помощни технически средства. От нашата община петима получиха акумулаторни колички и за тях това беше

една сбъдната мечта! Имам контакти с една немска фирма, която предоставя медикаменти за хора със заболявания на опорно-двигателния апарат, също с една австрийска фирма за глюкомери, за борба с гъбичките...Разбира се, опитваме се и да разнообразяваме живота си с малки, скромни празници, с посещения при колеги от други общини.

- **Г-н Дървеняшки, забелязахте ли вече някакви слабости в работата на нашата организация?**

- Може би липса на достатъчно информация ...Например за това, което каза г-н Самуилов. Затова ми беше много полезен семинарът в Приморско. Но искам да подчертая нещо важно - много е трудно да се работи за хората по селата - например сега за чл. 53... Там също има много хора с увреждания, но нямаме финансова възможност да ги обикаляме.

- **Аз ще помагам на Калин с удоволствие! Колко е от Тервел до Свищов... Работя за СИБ вече 12 години, бях привлечен от Димчо Павлов и Марин Радичков от Добричкия регион и учредихме организацията в Тервел. Срецах подкрепа и от централното управление, доволен съм и от ЦКРК – проверяват ни, но и ни помагат. Радвам се, че съм в тази организация, но вече търся по-млади хора, които да поемат щафетата.Затова съм готов да им помагам и вярвам, че ще мога да ги надъхам...** ■

Пею ПЕЕВ**НАШАТА КОНСУЛТАЦИЯ**

СЪГЛАСНО ЧЛ. 16 А ОТ НАРЕДБАТА ЗА ПЕНСИИТЕ И ОСИГУРИТЕЛНИЯ СТАЖ, от 1 януари 2012 г. до 31 декември 2014 г. включително, право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по § 4, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Кодекса за социално осигуряване (КСО) имат лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд или 15 години при условията на втора категория труд, ако имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете и са навършили възраст, както следва:

1. от 1 януари 2012 г. - 47 години и 4 месеца за жените и 52 години и 4 месеца за мъжете при първа категория труд и 52 години и 4 месеца за жените и 57 години и 4 месеца за мъжете при втора категория труд;

2. от 1 януари 2013 г. - 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете при първа категория труд и 52 години и 8 месеца за жените и 57 години и 8 месеца за мъжете при втора категория труд;

3. от 1 януари 2014 г. - 48 години за жените и 53 години за мъжете при първа категория труд и 53 години за жените и 58 години за мъжете при втора категория труд.

Съгласно разпоредбата на чл.104, ал.2 от КСО, при пенсиониране за осигурителен стаж и възраст, осигурителният стаж се превръща, като три години трудов стаж от първа категория или четири години от втора категория се зачитат за пет години стаж от трета категория. За да придобие право на пенсия по този ред, лицето следва да отговаря на всички посочени по-горе условия едновременно.

Според предвиденото в чл. 168, ал. 1 и 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) от 1 януари 2015 г. осигурените лица в професионален пенсионен фонд придобиват право на пенсия за ранно пенсиониране при наличието на определени предпоставки:

1. не по-малко от 10 години осигурителен стаж при условията на първа категория труд и възраст 12 години и 6 месеца за жените и 10 години и 6 месеца за мъжете по-ниска от възрастта по чл. 68, ал. 1;

2. не по-малко от 15 години осигурителен стаж при условията на втора категория труд и възраст 7 години и 6 месеца за жените и 5 години и 6 месеца за мъжете по-ниска от възрастта по чл. 68, ал. 1.

НАШАТА КОНСУЛТАЦИЯ

От 31 декември 2015 г. възрастта по ал. 1, т. 1 и 2 се намалява с по 6 месеца от първо число на всяка следваща календарна година до достигане на 8 години по-ниска възраст за жените и мъжете, работили при условията на първа категория труд, от възрастта по чл. 68, ал. 1, и 3 години по-ниска възраст за жените и мъжете, работили при условията на втора категория труд, от възрастта по чл. 68, ал. 1.

Лицата, които не придобият право на пенсия по § 4 от ПЗР на КСО до 31.12.2014г. и не отговарят на условията по чл. 168 от КСО след 1.01.2015г. (например защото не са осигурявани в професионален пенсионен фонд след 1.01.2000г.), придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по общия ред, като осигурителния им стаж, придобит при условията на първа или втора категория труд се превръща към трета категория труд, като 3 години първа или 4 години втора категория се зачитат за 5 години трета категория труд. ■

Мобилен апарат за очна диагностика на бебета получи МБАЛ – Монтана от Българската Коледа

Иван ДИМИТРОВ

МБАЛ „Д-р Стамен Илиев“ е една от 10-те в страната, които благодарение на дарителската инициатива на българския президент, вече имат техника, с която за пръв път да могат да преглеждат пациенти на възраст едва 6 месеца.

С мобилния детски авторефрактор ще могат да се откриват заболявания като „мързеливо око“, астигматизъм, кривогледство, късогледство, туморчета и катаракта при пеленачетата. Това вече е възможно, тъй като апаратът извършва измерването от метър дистанция. Пиукане и изрисувана усмивка на екрана привличат детския поглед, а на принципа на видеокамера от разстояние лекарят

заснема детското око. После със специален софтуер записът може да се прегледа на забавен кадър и да се видят евентуалните болестни промени. Резултатите от измерването се съхраняват и архивират дигитално, като капацитетът на апарата е за данни на 100 хиляди пациенти, а също могат да ▶

► се принтират и да се предоставят на болния. Основната идея е с новия мобилен авторефрактор да се стигне до децата в детски ясли, градини и училища за ранна диагностика, без да се налага родителите им да ги довеждат в кабинета

на очния лекар.

Апаратът ще може да се ползва и при възрастни и трудно подвижни хора, които не могат да дойдат до кабинета, със задоволство подчертават д-р Манкова и д-р Събчев. ■

ОПАСНИТЕ Е-ТА

Не за пръв път се говори за ония малки буквички, изписани върху етикетите на различни стоки, които в определени количества могат да станат опасни за здравето на човека.

По този въпрос един български изследовател разбуни обществеността, медиите гръмнаха...

Използвайки своя по-модерен и много по-чувствителен метод за отчитане на въздействието на вещества върху ДНК, доц. Милошев проверява дали наистина допустимите концентрации на Е-та са безопасни. Изследва въздействието на приблизително 20 добавки върху ДНК и успява да публикува получените резултати за шест от изследваните Е-та в научна публикация, излязла неотдавна в престижното списание Food Science and Technology.

Това, което доц. Милошев и неговият екип са проверили, е въздействието на изследваните Е-та върху генома (върху ДНК). Публикуваните досега резултати са за: един консервант - натриев нитрит Е 250; три оцветителя: индиго кармин Е 132 (дава виолетов цвят); еритрозин Е 127 (оцветява в червено) ; фаст грийн Е 143 (зелен цвят); добавката кофеин (или кофеин) - много използвана в енергийните напитки; четири-амино-антипири (с приложение във фармацевтичната индустрия, добавян към аналгетици). В интернет може да се намери повече информация за всички видове Е-та, които са повече от 20, за продуктите, в които се откриват и кои от тях са забранени в страните от Европейския съюз. ■

ПОПРАВКА: В бр. 10 в консултацията за възможностите на хората с увреждания да кандидатстват с проекти в Агенцията за хора с увреждания е допусната неточност в обявената сума - тя е до 20 000 лв. , също и в електронната поща на АХУ : ahu@mlsp.government.bg.

Кураж

е с нов

каталоген номер -
1410

Абонаментната кампания
за 2015 г. започна
и ще продължи
до 15 декември т.г.
Цената за една година
(12 броя) е 6 лв.

Можете да се абонирате във
всички пощенски станции.

С инвалидни колички и хидравлични платформи за хора с увреждания ще бъдат оборудвани автогарите „Юг“, „Север“ и „Родопи“ в Пловдив, съобщи управителят на „Хеброс бус“ ООД инж. Веселин Дошков.

Фирмата е собственик на трите автогари и ръководството й си постави за цел до един месец (до средата на ноември) да създаде организация за обслужването на хората с увреждания, както е предвидено в европейски регламент 181. Инструктажът на обслужващия персонал ще се провежда съвместно с представители на РО на СИБ-Пловдив и службата по трудова медицина. „Хеброс бус“ почти няма градски автобус без платформа, а заедно с междуселищните, достъпни за хората с увреждания са 130 автобуса.

**За КУРАЖ можете да се
абонирате и чрез фирма**

 ДОБИ ПРЕС ЕООД

Tel. 02/963 30 81
02/963 30 82

www.dobipress.bg

E-mail:

abonament@dobipress.lgbg
dobi@dobipress.bg

**Информация за проекти
в Агенцията за хората
с увреждания на тел:**

02/9318095; 02/8329073;

WWW.ahu.mlsp.government.bg

Златни житейски правила

Откриването на **правилата на живота** се оказва трудна задача. За съжаление не се раждаме с инструкции за употреба... Тук ви представяме няколко изпитани ситуации и как функционират нашите взаимоотношения.

Правило на взаимността

Преди да съдите грешките на другите, обърнете внимание на себе си. Този, който хвърля кал, не може да е с чисти ръце.

Правило на болката

Обиденият нанася обиди на други.

Правило на горния път

Преминаваме на по-високо равнище, когато започнем да се отнасяме с другите по-добре, отколкото те с нас.

Правило на бумеранга

Когато помагаме на другите, помагаме на себе си.

Правило на чука

Никога не използвайте чук, за да убие те комар на челото събеседника.

Правило на обмена

Вместо да поставяме другите на място, трябва да се поставим на тяхно място.

Правило на обучението

Всеки, когото срещаме потенциално, е способен да ни научи на нещо.

Правило на харизмата

Хората проявяват интерес към този, който се интересува от тях.

Правило на отличната оценка

Вярата в добрите качества на другите обикновено им помага да постъпват така.

Правило на ситуацията

Никога не допускайте ситуацията да означава повече за вас, отколкото взаимоотношенията.

Правило на сътрудничеството

Съвместната работа повишава възможността за съвместна победа.

Правило за Иван

Когато Иван има проблеми с всички, обикновено главният проблем е самият Иван.

Правило за достъпността

Лекотата в отношенията ни със самите нас помага на другите да се чувстват свободно с нас.

Правило на окопа

Когато се подготвяш за сражение, изкопай си такъв окоп, че в него да има място и за приятел.

Правило на земеделието

Всички взаимоотношения могат и трябва да се култивират.

Правило за 101 процента

Да открием единия процент, с който сме съгласни и двамата – и да използваме 100% от усилията си затова.

Правило на търпението

Да пътешестваш заедно с други винаги е по-бавно, отколкото да пътуваш сам. Ако искаш да стигнеш далеч – вървете заедно, ако искаш да се движиш бързо – ходи сам.

Правило за двете страни на медала

Истинската проверка за силата на взаимоотношенията не се свежда до това колко добри приятели сме, когато близките ни са в беда, но и колко силно се радваме, когато те успяват.

Правило на симпатията

При други равни условия хората ще се стремят да работят с тези, които им харесват. Ако условията не са равни пак ще го правят. ■

Източник: Fit4brain.com / Превод: Binar.bg

ГОЛЕМИТЕ ИМЕНА НА ДЕКЕМВРИ

**03.12. - 125 г. от
рождението на
Стоян Загорчинов,
писател
(1889-1925)**

**06.12. - 170 г.
от рождението
на Петко Киря-
ков Калоянов
(Капитан Петко
Войвода) -
революционер
(1844-1900)**

**06.12. - 90 г. от
рождението на
Павел Матев -
поет
(1924-2006)**

**08.12. - 140 г. от бр. 1 на в.
„Знаме“, редактиран от
Хр. Ботев, Букурещ
(1874 - 1875)**

**08.12. - 70 г. от
рождението на
Вили Казасян -
музикант,
композитор
(1934-2008)**

**14.12. - 125 г. от
рождението
на Христо
Ясенов - поет**

**15.12. - 80 г.
от рождението
на Райна
Кабаиванска -
оперна певица**

**16.12. - 120 г.
от рождението
на Николай
Хрелков - поет
(1894-1950)**

**24.12. - 215 г.
от рождението
на Иван
Селимински -
общественик,
лекар, писател
(1799-1867)**

**31.12. - 120 г.
от рождението
на Анна
Каменова -
белетристка
(1894-1982)**

